

JAZZFLITS NUMMER 391

23 JANUARI 2023

IN DIT NUMMER:

1 **BERICHTEN**

4 **JAZZ OP PAPIER**

5 **JAZZ OP DE PLAAT**

Edgar van Assel, Chai Masters,
Pieranunzi/Somsen, One Small Step
Chi Quartet, Avram Fefer e.a.

EN VERDER (ONDER MEER):

12 Riverboat Cruise (Hans van Eeden)

15 Don Byas in Haarlem (H van Eeden)

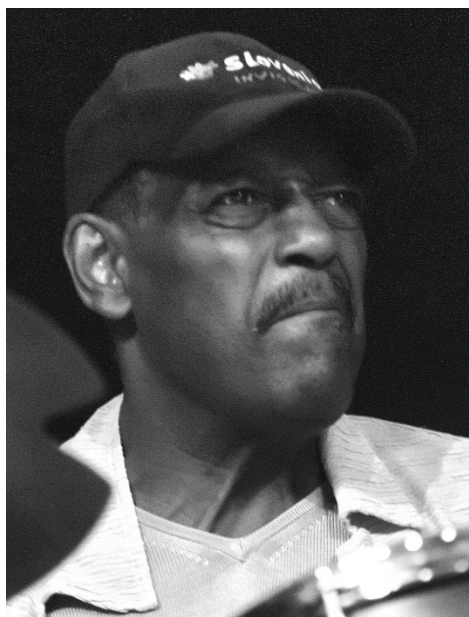
16 Europe Jazz Media Chart januari

19 JAAR JAZZFLITS

01 09 2003 - 01 09 2022

NR. 392 KOMT 6 FEBRUARI UIT

BERICHTEN

Victor Lewis tijdens Gent Jazz 2007.
(Foto: Tom Beetz)

Inzamelingsactie gestart voor zieke Victor Lewis

De New Yorkse SmallsLIVE Foundation, een stichting gelieerd aan jazzclub Smalls, is een inzamelingsactie gestart voor drummer Victor Lewis. Lewis (72) heeft een ernstige neurologische aandoening waardoor hij zijn benen niet meer kan gebruiken. Hij kan daardoor niet meer in zijn levensonderhoud voorzien en zijn dokterskosten betalen. Lewis speelde met onder anderen saxofonist Stan Getz, pianist Kenny Barron en trompettist Woody Shaw. Een eventueel herstel zal zeker een jaar vergen.

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

FESTIVAL GENT JAZZ HEEFT NIEUWE EIGENAAR

Concertorganisator en boekingskantoor Greenhouse Talent uit Gent neemt de organisatie van het festival Gent Jazz over. Dat ging eind vorig jaar failliet. De nieuwe eigenaar hoopt nog deze zomer de volgende editie te kunnen presenteren, ook al is daarvoor nog maar weinig tijd beschikbaar. De toekomst van het festival Jazz Middelheim, dat tegelijkertijd failliet ging, is nog ongewis.

Curator in het faillissement Matthias Ghesquière koos Greenhouse Talent op basis van "een grondig uitgewerkt kwalitatief aanbod en een solide reputatie" binnen de muziekwereld, zo meldt dagblad De Morgen op 13 januari. Greenhouse Talent deed bovendien een correct bod en neemt alle werknemers over. "Dat ze ook het voortbestaan van de wedstrijd Jong Jazztalent willen garanderen, gaf mee de doorslag." Greenhouse Talent heeft ook een vestiging in Breda en artiesten in portefeuille als toetsenist Herbie Hancock, zangeres Diana Krall, zanger Gregory Porter, Wynton (trompet) & Branford (sax) Marsalis en saxofonist Kamasi Washington. Het is dus goed toegerust om op korte termijn een festival te organiseren. Directeur Pascal Van De Velde van Greenhouse Talent: "Het is de bedoeling dat we snel gaan samenzitten met de stad Gent en de Bijloke om te kijken of we in 2023 een editie kunnen organiseren. We gaan heel snel moeten schakelen, maar ik ben ervan overtuigd dat het zal lukken. We hebben ooit op één maand tijd twee concerten van Prince georganiseerd op het Sint-Pietersplein, dus we zijn wel wat gewoon." (bron: website VRT)

Eric Vloeimans doet showcase in New York

Samen met accordeonist Wil Holshouser heeft trompettist Eric Vloeimans op 7 januari een kort optreden – showcase – gegeven tijdens de Chamber Music America Conference in New York. De twee speelden werk van hun album 'Two For The Road'. Ook op 4 en 5 januari traden Vloeimans en Holshouser in New York op, in een 'double bill' met klarinettist Kinan Azmeh en gitarist Kyle Sanna.

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

Angelika Niescier krijgt WDR Jazzpreis 2023

De WDR Jazzpreis 2023 is gewonnen door saxofoniste, componiste en orkestleider Angelika Niescier. Aan deze onderscheiding van de Duitse publieke omroep WDR is een geldbedrag verbonden van 10.000 euro. Niescier krijgt haar prijs op 4 februari in Gütersloh. Die avond treedt ze allereerst op met de WDR Big Band onder leiding van Steffen Schorn. Daarna volgt een concert als duo met pianist Alexander Hawkins.

AVA, Wolfert Brederode, Schntzl en Alex Koo op Jazzahead! 2023

Het Nederlandse AVA Trio en pianist Wolfert Brederode met het Matangi Quartet en slagwerker Joost Lijbaart mogen zich tijdens het internationale netwerkevenement Jazzahead! 2023 in een 'showcase' (een optreden van ongeveer een half uur) presenteren. Uit België zijn Schntzl en pianist Alex Koo uitgenodigd. Deze formaties zijn met nog 32 andere artiesten uit zeventien landen geselecteerd uit 576 aanmeldingen uit 45 landen. Hiervoor werden vier internationale jury's met jazzprofessionals ingeschakeld. Het niveau van de inzendingen was hoog, zegt Jazzahead!-organisator Sybille Kornitschky: "Many more deserved to make it than those who actually did. The overall level was again very high - so unfortunately there are many who will be disappointed." Jazzahead! 2023 is van 27 tot en met 30 april in de Messe van Bremen.

Les McCann leeft van giften via internet

De vermaarde pianist Les McCann (87) leeft al drie jaar van giften die hij via internet ontvangt. McCann kreeg in 1994 een beroerte die een abrupt punt achter zijn muzikale loopbaan zette. Hij heeft kanker, een pacemaker en een erg slecht gehoor. McCann heeft constante zorg nodig en woont in een verpleeghuis. Om dat financieel mogelijk te maken kreeg hij geld van vrienden en collega's. Ook The Jazz Foundation of America stak een helpende hand toe. Maar het verblijf is duur en dus startte drie jaar geleden een doorlopende crowdfunding-actie via GoFundMe.com. "His artistic spirit is as sharp as ever. He may be bloodied BUT NEVER BOWED", zegt de Amerikaanse initiatiefnemer in een bericht van eind december 2022: "Any contributions made will help continue to keep him safe and sound."

Meer info: <https://bit.ly/3XtLUic>

Tony Lakatos in 2018 bij de uitreiking van de Boy Edgar Prijs aan Jasper van 't Hof. (Foto: Tom Beetz)

NIEUW BELGISCH LABEL JAZZ MASTER TRACKS ZET LUISTERAAR ACHTER DE MENGTAFFEL

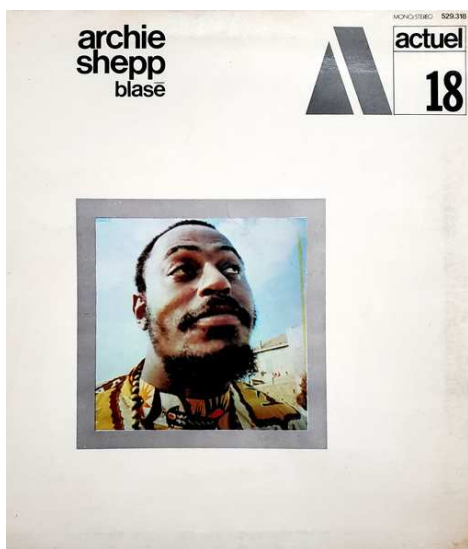
Jazz Master Tracks, een nieuw Belgisch label van Hans Helewaut en Arielle Sleutel, geeft de luisteraar de mogelijkheid om zelf achter de knoppen plaats te nemen bij het beluisteren van hun albums. Daartoe worden alle instrumenten akoestisch geheel gescheiden opgenomen. Via een app kan de luisteraar zelf de gewenste mix maken. Een eerste album is eind 2022 verschenen.

Zelf noemen de oprichters hun initiatief een jazzlabel met educatieve inslag. De albums worden aangeboden via de Jazz Master Tracks App, maar ook gestreamd. Via de app kan de luisteraar zich bijvoorbeeld beperken tot het beluisteren van slechts een van de musici. Ook kan hij of zij een bepaald instrument uifilteren en zelf die partij meespelen. Voor elk album mag een muzikant van naam zelf een bezetting kiezen. Voorwaarde is dat er alleen standaardrepertoire wordt opgenomen. Elke muzikant bevindt zich tijdens de opname in zijn eigen opnameruimte. Op het eerste album, 'Vol 1 Standards Sessions', spelen tenorsaxofonist **Tony Lakatos**, trompettist Alex Sipiagin, pianist Danny Grissett, bassist Hans Glawischnig en drummer Bruno Castellucci. Ze namen onder meer 'Darn that dream', 'I'll remember april', 'Fee fi fo fum', 'Good bait', 'Fried bananas' en 'Bluesette' op. Nieuwe albums worden in februari en april verwacht.

Meer info: <https://jazzmastertracks.com>

BIMpro blijft pleiten voor jazzprogrammering op NPO Klassiek

De beroepsorganisatie BIMpro blijft pleiten voor een jazzprogrammering op radiozender NPO Klassiek. Eind januari biedt voorzitter Fleurine Verloop een boek met bijna tweehonderd pleidooien in briefvorm aan staatssecretaris Gunay Uslu aan. De brieven zijn geschreven door musici en luisteraars. Verloop had eind vorig jaar al een gesprek over de kwestie met NPO-programmeurs in Hilversum. Daar overhandigde ze toen honderd brieven aan zendermanager Simone Meijer. "De NPO heeft ons luid en duidelijk gehoord", meent Verloop.

De hoes van de originele uitgave van Archie Shepps 'Blasé' op BYG Actuel.

Charly Records koopt Franse free-jazzcatalogus

Het Britse reïssue-label Charly Records heeft de catalogus van het Franse label BYG gekocht. Dat label, gesticht door Fernand Boruso, Jean-Luc Young and Jean Georgakarakos, heeft in de jaren 1967 tot en met 1972 een vijftigtal platen met free jazz uitgebracht, albums van onder anderen Archie Shepp, the Art Ensemble of Chicago, Sun Ra, Paul Bley, Anthony Braxton, Don Cherry en Sonny Sharrock. Opnames werden gemaakt als de musici in Europa waren. Charly Records wil een groot deel de komende drie jaren op cd en als download opnieuw uitbrengen. De originele hoezen zullen opnieuw worden gedrukt en voorzien van nieuwe teksten. Archie Shepps 'Yasmina, A Black Woman' en 'Blasé' zijn nu al verkrijgbaar.

Concertaankondigingen vindt u op:
<https://www.facebook.com/Jazzflits>

BIM HEET VOORTAAN BIMPRO

De BIM (Beroepsvereniging van Improviserende Musici) gaat sinds 1 januari door het leven als BIMpro. Het bestuur hoopt dat de organisatie daardoor meer als een autonome organisatie wordt gezien. Nu worden de BIM en het Bimhuis nog wel eens op een hoop gegooid.

De BIM richtte het Bimhuis in 1973 weliswaar op, maar beide organisaties staan al lang op eigen benen. De nieuwe naam heeft op drie manieren betekenis, meent het BIMpro-bestuur: "Behalve 'BIM' is ook 'IMpro' erin verwerkt en 'pro', als in professioneel. Maar 'pro' is ook latijn voor 'voor', voor 'Improviserende Musici'. Improvisatie is het hoofdkenmerk voor al de jazz-gerelateerde muziekstijlen binnen onze organisatie."

BELGISCH LIMBURG HEEFT EIGEN 'REAL BOOK'

De eerste editie van een Belgisch-Limburgs 'real book' - een boek met stukken die elke (Limburgse) jazzmusicus 'moet' kennen - is op 8 januari gepresenteerd in Heusden-Zolder. Het bevat zestig composities in verschillende stijlen van de hand van Limburgse componisten en omspannt vier generaties Limburgse jazz.

Gitarist Marco Cirone stelde het boek op verzoek van Motives for Jazz samen. Tijdens de presentatie in CC Muze speelde het Muze Jazz Orchestra werk uit de verzameling. Het nieuwe 'real book' is een vervolg op 'The Real Book - Limburg Edition vol. I', dat in 2019 uitkwam. Het initiatief hiertoe werd genomen door bassist Jo Didden, die samen met trombonist Tim Daemen en Stichting Jazz Maastricht een veertigtal jazzcomposities samenbracht van muzikanten uit Nederlands Limburg.

OVERLEDEN

Bobby Naughton op de hoes van zijn album 'Green Street'.

Jeff Beck, 10 januari 2023 (78)

Britse rockgitarist, verleende zijn medewerking aan groepen van Stanley Clarke en John McLaughlin. Nam in 1976 'Goodbye pork pie hat' op van Charles Mingus. Niet te verwarren met de Amerikaanse gitarist Joe Beck (1945-2008).

Harry Sheppard, 27 december 2022 (94)

Amerikaanse vibrafonist. Was in de jaren vijftig te vinden in swingcombinaties als die van Coleman Hawkins, Charlie Shavers, Cozy Cole, Sol Yaged en op de tv in Art Ford's Jazz Party.

Bobby Naughton, 3 december 2022 (78)

Amerikaanse vibrafonist. Vanaf 1969 opnamen voor zijn eigen label Otic. Speelde in groepen van trompettist Wadada Leo Smith en rietblazer Anthony Braxton. (jjm)

JAZZ OP PAPIER

OUWE KAAS

Ouwe Kaas : **trommeltijdschrift voor lezers**

Aartswoud : Stichting Jazzkerk.
56 pag. : ill. ; 24x17 cm.
nr. 1 (sept. 2022)
Prijs 14,95 euro incl. porto
www.ouwe-kaas.nl

**Bekijk hier het overzicht van alle
boekbesprekingen die in Jazzflits
verschenen:** <https://bit.ly/3iiHUrS>

Wie vroeger wel eens een exemplaar van Down Beat of Metro-nome doorbladerde zal het ongetwijfeld zijn opgevallen: de reclame voor muziekinstrumenten. Het was een in ons land volslagen onbekend fenomeen. Een vaste adverteerder was de fabrikant van bekkens, Avedis Zildjian. Je zou het niet zeggen, maar een nieuw blad onder de naam Ouwe Kaas ontleent daaraan zijn naam. Het zou eerder voor de hand liggen dat een uitgave in Aartswoud vanwege de nabijheid van de stad Alkmaar wel degelijk iets met kaas te maken heeft. Nu is er, gezien de advertentie achter op de cover, wel een connectie, maar de naam is een woordspeling van Ouwe K's. En dat is een vakterm onder slagwerkers, die erop duidt dat we hier te maken hebben met een Zildjian-bekken van het type K en wel met een diameter van 22 inch; dat is dus 55 cm. De letter K staat voor degene die met de fabricage ervan begonnen was: Kerope II Zildjian (overleden in Istanbul, 1909). De onderlinge verbanden van de familie Zildjian zijn te gecompliceerd om die volledig uit de doeken te doen, maar hij behoorde tot een zijtak van de Turkse stamboom. Oorspronkelijk in gebruik bij klassieke musici is het bekken onder jazzmusici zeer in trek om zijn speciale sound.

Zoals de ondertitel aangeeft is het een blad om te lezen, niet zo zeer voor hen die de slagwerkkunst zelf beoefenen. Het bevat zo'n twintig bijdragen, waarvan de helft jazz als onderwerp heeft. Het heeft iets weg van het blad Furore: naast de weinige verschijningsfrequentie – het volgend nummer is aangekondigd voor maart 2023 – ook vanwege het uitspitten en publiceren van op zich onbeduidende zaken.

Er is een fascinerend verhaal over een Italiaanse bekkenfabrikant, die op z'n eentje net zo lang frommelde tot hij het geluid van Tony Williams' bekkens had geëvenaard. Het zou stof zijn voor een film, maar die haalde het niet wegens gebrek aan belangstelling van de media. Verder zijn er in stripvorm de befaamde scheldkanonnades van Buddy Rich, die ooit met een verborgen cassette-recorder zijn opgenomen. In het volgend nummer komt de rest. Daarin ook deel twee van Han Benninks dagboek over zijn eerste jaren als drummer. Het blad reproduceert daarvan één pagina in Benninks eigen handschrift, waarnaast, zonder dat het schamper bedoeld is, een 'leesbare' versie is afgedrukt.

Serieuzer is Rolf Delfos over de kwaliteiten van zijn oud-collega van de Houdini's, drummer Bram Wijland. Zo verleende hij glans aan de bigband van Frank Grasso in de jaren tachtig. Helaas werd er steeds minder een beroep op hem gedaan, waardoor hij uit de muzieksceen is verdwenen. Ook aan latin percussie is gedacht: Lucas van Merwijk, leider van de Cubop City Big Band, opent een serie portretten met dat van de in 1994 overleden salsacomponist en bandleider Ruben Salas. In de jaren tachtig woonde hij in Nederland en nam hij hier een plaat op: 'La Clave Es La Llave'.

Van initiatiefnemer en hoofdredacteur Joost Patocka is er een verslag van zijn kennismaking met tenorist Branford Marsalis. Jammer is de beginnersfout door de inhoudsopgave op te stellen, alvorens het eindresultaat te zien. Nu moet de lezer daarin alle paginaverwijzingen twee nummers naar voren schuiven. En daar ontbreekt ook de verwijzing naar Ries Doms' analyse van Count Basie's drummer in 'de vrije wereld van Sonny Payne' op pagina 41. Verder zijn er onder andere columns van Thomas van Luyn, John Schoorl en Joost Oomen, en een vermakelijk stuk van Tim Overdiek over zijn pa, bij wie de armleniging van zijn leunstoel als drumstel fungeerde! **Jan J. Mulder**

JAZZ OP DE PLAAT

EDGAR VAN ASSELT
The Gentle Insult
 Eigen Beheer

'The Gentle Insult'. Zo heet de nieuwe cd van de Haagse componist, producer en pianist Edgar van Asselt. Hij schreef negen stukken, die hij opnam met Jeroen Vierdag op bas en Jorge Rossy op slagwerk. Van Asselt schrijft dat hij bij het componeren is beïnvloed door 'absurdisme, surrealisme en semantische inventies' en dat de plaat moet worden beschouwd als 'een outside-the-box, absurdistisch muzikaal antwoord in verwarrende tijden'. Dat moge zo wezen, maar er is weinig van te horen. 'The Gentle Insult' bevat soepel swingende stukken waarin je het trio met plezier en gedreven live hoort spelen en waaraan met Virtual Studio Technology in bescheiden mate samples zijn toegevoegd om de stukken wat orkestraler te laten klinken. De composities zijn een mix van jazz, latin, pop en klassieke muziek met - logischerwijs - een hoofdrol voor frontman Van Asselt op piano en Fender Rhodes. 'The Gentle Insult' is de facto een aangenaam warm album geworden zonder al te avontuurlijke uitstapjes.

Hans Invernizzi

Bezetting:

Edgar van Asselt (piano, Fender Rhodes),
 Jeroen Vierdag (bas),
 Jorge Rossy (drums, vibes).

Bekijk de video van 'Madness of the clouds':
<https://bit.ly/3WAvVaN>

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

AOA IMPRO GROUP
Live At Pariser Platz
 Evil Rabbit Records

De openingsklanken van het album 'Live At Pariser Platz' zijn voor een eenzame sopraansaxofoon. En wie niet zou weten dat het hier gaat om een opname uit 2020, zou zweren dat we hier Willem Breuker horen. Het blijkt de ervaren Griekse rietblazer Floros Floridis (bouwjaar 1952) te zijn, die na zijn a capella-solo gezelschap krijgt van zijn landgenoot Elena Kakaliagou op hoorn. Hun melodieën vlechten zich dooreen en vormen zo een verfrissende start van een gevarieerde cd. Het internationale gezelschap, met verder een Duitse vocaliste (Almut Kühne), een Italiaanse bassist (Antonio Borghini) en een Noorse slagwerker (Dag Magnus Narvesen) stond op 8 oktober 2020 voor het eerst samen op een podium. Gezien het klinkend resultaat mag dat verrassend genoemd worden, want de AoA Impro Group beweegt zich door het improviseren heen alsof ze dit al jaren gezamenlijk doen. In één lange en drie kortere vrije improvisaties horen we klassieke impro-geluiden (een kirrende en grommende zangeres, ongebruikelijke klanken van de blazers, slagwerkgeritsel enzovoorts), maar ook welluidende samenklanken, zoals de voornoemde opening. Het leidt naar een slotstuk dat als enige een doorgaande swing heeft, die door de stemklanken en blazerslijnen van fraaie vlechtwerkjes wordt voorzien. Na iets meer dan 37 minuten is het dan uit met de pret, maar nodigt het album uit om meteen opnieuw opgezet te worden, want er is geen noot te veel gespeeld.

Herman te Loo

Bezetting:

Almut Kühne (stem), Elena Kakaliagou (hoorn),
 Floros Floridis (sopraansax, basklarinet),
 Antonio Borghini (bas),
 Dag Magnus Narvesen (drums).

Beluister hier tracks van het album:
<https://bit.ly/3Xy5RO8>

CHAI MASTERS
Magic Realism
Challenge Records

Ze hebben elkaar in Amsterdam gevonden maar komen oorspronkelijk uit Iran, Frankrijk, België en Spanje. Ze noemen zich de Chai Masters en ze vermengen op hun laatste cd 'Magic Realism' uiteenlopende genres als jazz, filmmuziek, post-bop en flamenco in acht stukken. Zeven daarvan zijn eigen composities. Nummer acht is een interpretatie van Charlie Parkers 'Segment'. De plaat is goed ontvangen. De Duitse omroep NDR verkoos het album tot cd van de week.

Magisch realisme kennen we als een kunststroming die schilderkunst en literatuur benut om de werkelijkheid te verbinden met een andere of hogere werkelijkheid, waardoor hallucinerende beelden of droomeffecten ontstaan. En dat is precies wat de vijf mannen van Chai Masters beogen te doen. Niet gebonden door grenzen zoeken zij, ieder vanuit hun eigen achtergrond, naar nieuwe klanken. Echt hallucinerend zijn de stukken niet. Wel intrigerend omdat je als basis stevige hedendaagse jazz hoort, maar het geluidsbeeld veel breder wordt getrokken door met name de blazers.

De muzikanten tonen een grote instrumentbeheersing en deinzen niet terug voor een wervelwind van sounds, die alle kanten op vliegen en dan toch weer harmonieus bij elkaar komen. In hun beschrijving van hun werk spelen de Chai Masters met het idee dat zelfs hun cd niet echt een geluidsdrager is maar iets uit een andere realiteit. Beetje vergezocht maar vooruit, kunst is bedoeld om creativiteit en verbeeldingskracht alle ruimte te geven. Feit is dat de complexe en bewerkelijke stukken op 'Magic Realism' zinnenprikkende voorbeelden zijn van de ongebreidelde fantasieën en het vakmanschap van de makers.

Hans Invernizzi

Bezetting:

Antonio Moreno (trompet),
 Lucas Martínez (saxofoon),
 Matteo Mazzu (elektrische bas),
 Adrian Moncada (piano). Aurel Violas (drums),

Maak hier kennis met Chai Masters:

<https://bit.ly/3iSkaOP>

CHI QUARTET
Unspoken
Zennez Records

Weer een debuut-cd van een ongewoon muzikaal talent, Siu Tin Chi. Deze in Macau (Hongkong) geboren muzikante is neergestreken op het Codarts, de Rotterdamse Hogeschool voor de Kunsten. Daar heeft ze met veel succes gestudeerd en diepe indruk gemaakt op haar leraren. Niet alleen haar pianospel, maar ook haar composities getuigen van groot muzikaal inzicht en creativiteit. Siu verstaat de kunst om haar oosterse 'roots' te mixen met jazz en klassiek, resulterend in prachtige, poëtische muziek. Het is muziek die zweeft zonder zweverig te worden. In het cd-hoesje schrijft zij, in bijna onleesbare priegellettertjes, bij elk nummer een gedachte of ervaring die haar inspireerde tot het nummer. De composities meanderen in elkaar waarbij lyriek en emotie over elkaar heen buitelen. Haar gebruik van repeterende motiefjes lijken soms geïnspireerd door minimal music, maar het CHI Quartet stopt toch net te veel 'power' in de uitvoering om van minimal music te spreken. Het CHI Quartet bestrijkt alle windstreken met op bas de Zuid-Afrikaanse bassist Ildo Nandja, de uit Bulgarije afkomstige fantastische drummer Martin Hafizi en de Nederlandse saxofonist Loek van den Berg. Als kwartet opereert de groep als een samengesmeed geheel. Het kwartet beweegt zich door de nummers met een geweldige, maar ook ingetogen geestdrift die de nummers van CHI naar een zeer hoog niveau tilt. Het zou mij niet verbazen als CHI bij veel van onze liefhebbers hoog op de hitlijstjes komt te staan. Wat mij betreft haalt haar debuut-cd 'Unspoken' onmiskenbaar de CHI-factor.

Sjoerd van Aelst

Bezetting:

Siu Tin Chi (piano, vocals, composities),
 Loek van den Berg (sax, clarinet),
 Ildo Nandja (bas),
 Martin Hafizi (drums).

Bekijk hier een video over het kwartet:

<https://bit.ly/3ZCpWEN>

KAHIL EL'ZABAR QUARTET
A Time For Healing
 Spiritmuse Records

Kent u het begrip 'ghost note'? De 'ghost note' – in het Nederlands zou ik zeggen: fantoomnoot – is een noot die niet of nauwelijks gespeeld wordt en die meer suggereert aanwezig te zijn dan werkelijk aanwezig is. Kunt u mij nog volgen? De fantoomnoot schittert door afwezigheid! Het is de ontbrekende tik op de hihat in een pulserend ritme, de half gedempte snaar op de gitaar, de ontbrekende toon in een overbekende melodie. De 'ghost note' speelt zich vooral af in het hoofd van de luisteraar. Ik ben dol op de 'ghost note', omdat hij de luisteraar welhaast deelnemer maakt aan het muziekstuk. Ik ga er vaak van meetikken of meezingen. Deze lange inleiding is nodig om u te wijzen op de specialiteit van het album 'A Time For Healing' van het Kahil El'Zabar Quartet. Dit album hangt, voor zover dat kan, aan elkaar van de 'ghost notes'. Het ensemble staat onder leiding van de Amerikaanse slagwerker/componist Kahil El'Zabar, die onder anderen werkte met grootheden als Dizzy Gillespie, Stevie Wonder, Nina Simone en Paul Simon. Chicago's legendarische, spirituele jazzsjaamaan wordt hij genoemd. Het album begint met het titelnummer dat opent met een heel eenvoudig motief op de kalimba (duimpiano), waar je als luisteraar zelf in gedachten heel veel omheen kunt spinnen. Dat spinnen doet vervolgens de trompet in handen van Corey Wilkes, maar vooral de tenorsax in handen van Isaiah Collier, die hartverscheurend jankt in zijn solo. Daar wordt heel veel pijn verwerkt. Het album bevat verder veel heerlijk swingende etnisch akoestische jazz. Het eindigt met het overbekende 'Summertime' uit Porgy & Bess, maar in zo'n mooie kale, minimale uitgebeende versie, dat deze uitvoering wat mij betreft meteen mijn toptien van Mooiste-Summertime's-Ever binnen dendert. Luister vooral naar de kalimba solo op 3:40 minuten; meer fantoomnoten dan echte noten!

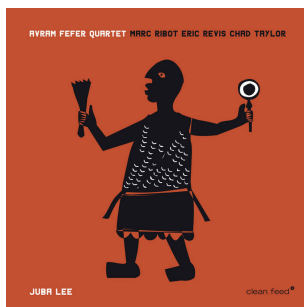
Jaap Lampe

SPOTIFY AFSPEELLIJST JAZZFLITS 391
 Wij maakten voor u een afspeellijst in Spotify met nummers uit hier besproken albums. Klik om te luisteren op: <https://spoti.fi/3Wpoxi8>

Bezetting:

Kahil El'Zabar (drums, earth drum, cajon, kalimba, stem), Corey Wilkes (trompet, spirit bowls, percussie). Justin Dillard (toetsen, percussie). Isaiah Collier (tenor-, sopraansax, rieten, percussie).

Luister, maar vooral kijk (!) hier naar een optreden van het Kahil El'Zabar Quartet en zie hoe Kahil in het openingsnummer 'A time for healing' de echte noten speelt op zijn kalimba en de fantoomnoten zichtbaar maakt met zijn swingende lijf: <https://www.youtube.com/watch?v=4qoHPhvodNM>

AVRAM FEFER QUARTET**Juba Lee****Clean Feed**

'Juba Lee' is bepaald niet het eerste album onder eigen naam van de Amerikaanse saxofonist Avram Fefer, en dat is te horen. Blijkbaar is hij een beetje onder de radar gebleven, want de namen van zijn kwartetgenoten (gitarist Marc Ribot, bassist Eric Revis en drummer Chad Taylor) klonken mij beken- der in de oren. De 58-jarige blazer sleep zijn 'chops' onder meer bij pianist Bobby Few, in de band Moving Pictures van slagwerker Adam Rudolph en in Burnt Sugar the Arkestra Chamber. De leider van die laatste groep, Greg Tate, overleed in 2021, en dat hakte er bij Fefer flink in. Het aan hem opgedragen slotstuk van 'Juba Lee', 'Sweet fifteen', is een ontroerend liedje voor basklarinet en akoestische gitaar. Daaraan voorafgaand hebben we een leider gehoord die zijn kwartet als organische eenheid aanvoert als primus inter pares. Zijn bandleden koos hij niet zomaar, want het zijn stuk voor stuk muzikanten met een eigen geluid. Fefer zelf beschikt over een breed en rondborstig geluid op tenorsax, zoals we meteen horen in 'Showtime'. De opener van het album heeft een simpel thema dat een springplank vormt voor een Rollins-achtige melodische improvisatie. In zijn altsaxofoonspel horen we de invloed van Ornette Coleman, die ook spreekt uit een aantal composities, zoals het titel- stuk en 'Gemini time'. In Ribot heeft Fefer een partner in crime die zowel een tweede melodiesteren aandraagt als het harmonisch raamwerk verzorgt. Zijn sound heeft precies het ruwe randje dat Fefers spel ook heeft. Het maakt van 'Love is in the air' een heerlijke free jazz-ballad en het tweetal duikt in 'Say you're sorry' op geheel eigen wijze in de blues. Met ook nog wat Afrikaanse invloeden (zoals het aan pianist Abdullah 'Dollar Brand' Ibrahim opge- dragen 'Brother Ibrahim') is 'Juba Lee' een krachtig statement van een kwartet dat het verdient om vol in de schijnwerpers te staan.

Herman te Loo**Bezetting:**

Avram Fefer (altsax, tenorsax, basklarinet),
 Marc Ribot (gitaar),
 Eric Revis (bas),
 Chad Taylor (drums).

Luister hier naar tracks van het album:

<https://cleanfeedrecords.bandcamp.com/album/juba-lee>

KRISTJÁN MARTINSSON**Stökk****Reykjavik Record Shop**

Stiekem verstoppt in Zaandam huist een pianist met een geheel eigen geluid. De IJslander Kristján Martinsson maakte al eens een cd voor het TryTone-label met het K Trio ('Vindstig', 2015) en zit achter de piano in 'The Voice Is The Matter' van zangeres Jodi Gilbert. Maar verder blijft hij behoorlijk onder de radar. Eind vorig jaar verscheen er in IJsland een soloplaat van hem, 'Stökk', hetgeen 'sprong' betekent. De coverfoto maakt dat ook duidelijk. De muziek op deze vinylplaat getuigt echter verre van woeste sprongen of grote geldingsdrang. Veel van de stukken zijn sereen, onnadrukkelijk en vriendelijk van aard, met soms klassieke invloeden van de Franse impressionisten. De openingstrack 'Einn heima' is een prettig kabbelend stukje in 6/8 dat goed uit de pen van Erik Satie had kunnen vloeien en 'Bron' doet aan Debussy denken. Martinsson voegt verder in sommige stukken zijn fluitspel toe voor extra melodiemateriaal en subtiele elektronica ter ondersteuning van de sfeer. In 'Búi' komt dat samen en leidt tot een minimal music-groove waar een fraaie fluitmelodie overheen wordt gelegd. In 'Ónotaðir Sokkar' heeft Martinsson zijn piano ge-prepareerd en speelt hij een fijne cadans onder twee overgedubde fluitpartijen en een tin whistle. Het maakt het stuk uitgesprokener dan de rest van het album, dat vooral in de rust zijn kracht vindt.

Herman te Loo**Bezetting:**

Kristján Martinsson
 (piano, fluiten, accordeon, elektronica).

Beluister hier tracks van het album:

<https://kristjanmartinsson.bandcamp.com/album/st-kk>

MEUTE
Taumel
Tumult

Oh jee, techno in de kolommen van JazzFlits, kan dat wel? Volgens mij wel, want het zijn elf levende muzikanten en niet een eenling die aan knopjes draait en ze noemen zich een Marching Band en dat behoort toch tot de 'roots' van de jazz. Meute is een Techno Marching Band van elf drummers en koperblazers uit Hamburg. Zij doen precies wat een 'knopjes-DJ' doet, maar dan met akoestische instrumenten. Hun muziek past perfect in het zen-funk-idiom van bijvoorbeeld Ronin van Nik Bärtsch. Het voordeel van live spelende technomusici is dat er uiteindelijk toch meer variatie in zit dan bij de 'knopjes-DJ'. De 'echte' techno is mij vaak te statisch en monotoon. In de live gespeelde zen-funk voel je de levende muzikant en er zit meer beweging en ontwikkeling in de muziek die het voor mij makkelijker te pruimen maakt. Het minimalistische zenaspect van deze muziek blijft heerlijk om op weg te deinen. Het koper harmonieert prachtig en het slagwerk swingt. Ik heb ze (nog) niet live gehoord, maar het schijnt een belevenis te zijn. Ze hebben een werkelijk prachtige clip gemaakt van de band spelend op het dak van de fameuze Elbphilharmonie in Hamburg, kijken!

Jaap Lampe

Bezetting:

Marco Möller (basdrum, shaker),
 Timon Fenner (snaredrum),
 OnKL (snaredrum),
 André Wittmann (marimba),
 Philip Andernach (bassax, vocalen),
 Philipp Westermann (sousafon),
 Adrian Hanack (baritonsax),
 Johnny Johnson (trombone),
 Sebastian Borkowski (tenorsax, fluit),
 Hans-Christian Stephan (trompet)
 Thomas Burhorn (trompet, muzikaal leider).

Luister en kijk hier naar Meute:

https://www.youtube.com/watch?v=z1f_1h8g_Ss

ONE SMALL STEP
Gol Variations
Clean Feed

Als de labelbaas met zo'n zeshonderd uitgaven op zijn naam een album als 'uniek' en 'verrassend' aanmerkt, dan zegt dat wel wat. 'Gol Variations' van het Noorse trio One Small Step maakt die kwalificatie helemaal waar. Tapdanser Janne Eraker en bassist Roger Arntzen begonnen al als duo in Rotterdam in 2011, vijf jaar later voegde Vegar Vårdal zich erbij. De laatste is een vocale improvisator, maar speelt ook 'fiddle', aldus de cd-hoes. Dat gaat dus niet om een gewone viool, maar de zogenoemde 'Hardingfele', hét (zevensnarige) instrument uit de Noorse volksmuziek. Die folk is namelijk een van de ingrediënten van de mix die One Small Step op dit debuutalbum laat horen. Ook in zijn vocale aanpak tapt Vårdal uit dat vaatje, en met zijn rijke bariton doet hij daardoor soms denken aan de Welshman Phil Minton. De vrolijke, bulderende opening van 'Heija' is er een mooi voorbeeld van. Eraker is een volwaardige percussionist, die haar voeten laat spreken op de houten vloer van de dertiende-eeuwse houten 'Stav'-kerk in het Noorse Cultuurhistorisch Museum in Oslo. In 'Yarny' zorgt ze voor de basdrum, die samen met de strenge baslijn van Arntzen een mooi contrast vormt voor de vederlichte strijk-frivoliteiten van Vårdal. Die monden uit in een serie hypnotische arpeggio's die de invloed van minimal music verraden. Het zijn maar een paar elementen uit de wonderbaarlijke, rijk geschakeerde muziektrommel van One Small Step. Het is avontuurlijke, puntje-van-je-stoelmuziek, en ook nog eens honderd procent geïmproviseerd.

Herman te Loo

Bezetting:

Janne Eraker (tapdans),
 Vegar Vårdal (fiddle, stem),
 Roger Arntzen (bas).

Bekijk hier de openingstrack, 'Morning':

<https://youtu.be/dvqKLjwvaho>

EMILIANO SAMPAIO
JAZZ SYMPHONIC ORCHESTRA
We Have A Dream
 Alessa Records

Bezetting:

Heinrich von Kalnein (fluit, altsax),
 Jaka Arh (tenorsax, clarinet),
 Milosh Milojevic (clarinet),
 Stas Zhukovskyy (hobo),
 Gerald Preinfalk
 (bariton-, sopraansax, basklarinet),

Marc Osterer, Jakob Helling (trompet),
 Karl-Heinz Tappler (hoorn),
 Ádám Ladányi (trombone),
 Johannes Oppel (bastrombone),
 Sandra Macher (harp),

Tobias Meissl, Florian Pöttler
 (percussie),
 Michael Lagger (piano),
 Ivar Krizic (bas),
 Luis Oliveira (drums),

Andreas Semlitch, Mikołaj Kostka, Kris-
 tina Wasik, Cozy Friedel, Daniel Allison,
 Anna Tropper, Albin Krieger, Pantea
 Moshfegh (viool),
 Gregor Fussenegger, Jakob Suchentrunk,
 Álvaro Vallejo Larre, Andreas Trenkwal-
 der (altviool),
 Sigrid Narowetz, Kristijan Krajncan,
 Katja Finsel, Urban Megusar, Eduardo
 Antiao (cello).

SPOTIFY AFSPEELLIJST JAZZFLITS 391
Wij maakten voor u een afspeellijst
in Spotify met nummers uit hier be-
sproken albums. Klik om te luisteren
op: <https://spoti.fi/3Wpoxi8>

Het is niet niks om een 31-koppig Jazz Symphonic Orchestra op de been te brengen. De in Oostenrijk wonende, uit Brazilië afkomstige, Emiliano Sampaio (1984) is dit gelukt. Over zijn werkwijze met het orkest heeft hij terdege nagedacht. Hij brengt hier in de praktijk wat hij eerder in een academisch proefschrift over het onderwerp 'symfonieorkest en groot jazzorkest' heeft uiteengezet. Een van zijn stellingen daarin luidt (vrij vertaald): "door een andere benadering te kiezen in grote jazzorkesten, kunnen we een muzikale en sociale context scheppen met minder hiërarchie waarbij de inbreng van de orkestleden van groot belang is; een inspirerend voorbeeld van samenwerking tussen mensen."

Dit uitgangspunt vernomen hebbende, kunnen we luisteren naar acht goed uitgewerkte composities die door het voltallige Jazz Symphonic Orchestra worden uitgevoerd: vijf houtblazers, vier koperblazers, zeventien strijkers en vijf in de ritmesectie. Sampaio speelt zelf niet mee. Tussen de acht orkeststukken staan, ter afwisseling, drie zeer korte stukjes waarin enkele musici vrij improviseren, een soort intermezzo's. Eén ervan is een korte heftige drumsolo, getiteld 'War'.

Het door Sampaio samen met zijn orkest gecreëerde materiaal is imposant. Elementen uit de klassieke muziek en elementen uit jazzmuziek worden overtuigend en smaakvol geïntegreerd. Niet alleen zijn de acht stukken geheel doorgecomponeed, ook de geïmproviseerde solo's zijn in de composities vervlochten. Men heeft gelukkig het probleem vermeden dat zich elders wel eens voordoet: solisten die de muziek vooral zien als aanleiding om eens lekker op hun eigen wijze te gaan improviseren of om hun vertrouwde 'licks' af te draaien. Daarentegen voegt hier iedere solist zich in het gecomponeerde materiaal, zodat de eenheid binnen de stukken behouden blijft. Dit is vergelijkbaar met Duke Ellington's werkwijze, al bevindt Sampaio's muziek zich in een geheel ander klankidoom, dat eerder kan worden geassocieerd met laat-romantische klassieke muziek of met Stravinsky en diens tijdgenoten uit het begin van de 20ste eeuw. Ook doet het soms aan filmcomponist Erich Korngold denken.

Stravinsky is zelfs overduidelijk aanwezig in 'Dry soil', aangezien de ritmische accenten refereren aan diens balletmuziek 'Sacre du printemps'. De rustige orkestpassages die daarop volgen, een spannend motiefje op vibrafoon en piano en diverse solo's die door het arrangement zijn verweven, maken dit stuk (net als de 'Sacre' dat was) geschikt voor een balletuitvoering.

Vrijwel alle stukken bewegen zich voort in vaste tempi; het gehalte aan rubato (tempoloos spel) is klein gehouden. Daarin verschilt deze muziek van diverse hedendaagse producties, waar men soms krampachtig schijnt te vermijden dat het gaat swingen. Zo zit er in 'Between dances' een lekkere vaart, zelfs wanneer er geen stevige drumpartij onder zit. De melodie van dat stuk refereert enigszins aan tangomuziek. Het hoofdmotief (een passage op een verminderd akkoord) blijft steeds, op uiteenlopende manieren, hoorbaar.

Het gehele album 'We Have A Dream' levert luisterplezier op en Sampaio is er met zijn musici in geslaagd om een echte synthese tussen klassiek en jazz tot stand te brengen. Dit bewijst weer eens hoezeer lieden die deze genres strikt gescheiden willen blijven zien (zoals de leiding van radio NPO Klassiek), achterhaalde posities innemen.

Ruud Bergamin

Bekijk hier een video over de cd:
<https://bit.ly/3GIj13a>

ENRICO PIERANUNZI | JASPER SOMSEN
Voyage In Time
 Challenge Records

Bassist Jasper Somsen werkt graag en regelmatig samen met de Italiaanse pianist Enrico Pieranunzi. Somsen is zo gesteld op de muziek van Pieranunzi, dat hij op een eigen album ('A New Episode In Life Pt I') zelfs een stuk opdraagt aan de pianist. Jean Michel Pilc speelt daarop in de stijl van Pieranunzi. Ze treden ook wel samen op in ons land. Somsen is de componist van 'Voyage in time', een 'suite in negen delen'. Dit is het vierde album dat Somsen en Pieranunzi maakten. Somsen schrijft 'jazz' op zijn website consequent met een hoofdletter. Maar dit keer is klassieke muziek de basis. Beide muzikanten hebben liefde en diep respect voor klassiek. Pieranunzi deed ooit prachtige Scarlatti-improvisaties maar nam ook Bach en Handel onder handen. Maar vergelijk dit nooit met de energieke Jaques Lousier Trio-bewerkingen van klassieke stukken. De composities hebben titels als: 'Pavane', 'Menuet', 'Ballade', 'Valse', 'Finale' en zelfs 'Air'. Daarmee duiden ze niet op een specifieke componist of compositie, maar wel op de stijl of de tijdsperiode die de titel suggereert. De muziek klinkt vooral natuurlijk. De mengvorm van klassiek en improvisatie is vanzelfsprekend en organisch. Het duo excelleert in beide idiomaten. Vooral in 'Courante' herken je de intensiteit en halve tonen van Pieranunzi waarom hij bekend staat. Vaak stuiteren zijn akkoorden. Heerlijk! Somsen is echt de helft van het duo. Soms zijn er gloedvol gestreken passages op zijn bas uit 1895. En vergeet niet dat hij het brein is achter de composities.

Peter J. Korten

Bezetting:

Enrico Pieranunzi (piano),
 Jasper Somsen (bas).

Luister hier naar 'Menuette':

<https://www.youtube.com/watch?v=WRdky6EIsD4>

JURAJ STANIK TRIO
The Deep
 Challenge Records

Voor deze muziek moest ik toch echt wat moeite doen. Eerst de zware plaat uit de hoes halen, dan de platenspeler opstarten en zachtjes de naald in de eerste groef laten zakken. Maar dan vult de kamer zich met een weldadig analogo geluid van een jazztrio van klasse; soepel, swingend en soms tegendraads. Deze nieuwe muziek van het Juraj Stanik Trio wordt uitgebracht op vinyl. Of er ook een cd van wordt geperst is mij onbekend. De website van Challenge Records maakt er geen melding van. Wel hebben verschillende streamingdiensten het album in hun catalogus opgenomen. Maar ik beluisterde dus de elpee en met veel plezier. De klankkleur van de elpee is vol, op het romige af, met akoestische informatie en details. Juraj Stanik wilde met 'The Deep' een pianoplaat opnemen met veel jazzballads en daar is hij volledig in geslaagd. Het is een heerlijk album geworden met compositie van Duke Pearson, Ellington en Stanik zelf. Het is niet allemaal achteroverleunmuziek wat de klok slaat. Het nummer 'The deep' van Jasper Blom doet je flink opveren, mede door het fraaie geslagen ritme van Tim Hennekes en de fraai gearticuleerde bas van Frans van der Hoeven. Het puntig gespeelde 'Freedom jazz dance' is ook zo'n energieboost. Het trio houdt de balans tussen introspectie en uitbundigheid gedurende het hele album in evenwicht. Juraj Stanik (1969) heeft al sinds zijn cum laude afstuderen aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag een klinkende carrière als pianist, leraar en inspirator. Het album 'The Deep' is weer het zoveelste bewijs welk een fantastische muzikant hij is.

Sjoerd van Aelst

Bezetting:

Juraj Stanik (piano),
 Frans van der Hoeven (bas),
 Tim Hennekes (drums).

Luister hier naar de titeltrack van het album:

<https://www.youtube.com/watch?v=ESRw0R0aAQ>

BEELDVERHAAL

RIVERBOAT CRUISE

New Orleans ligt aan de Mississippi en Haarlem ligt aan het Spaarne. Dus waarom niet? Dat moet bij de Haarlemse Jazz Club zo ongeveer de gedachte zijn geweest achter het fenomeen Riverboat Cruise. Die boottocht maakte verschillende malen onderdeel uit van een feestelijk jubileumprogramma van de club. Voor het eerst in augustus **1959**, bij het tienjarig bestaan. Een plezierboot was ingehuurd, het motorschip Holland, met ruimte voor driehonderd personen. Meerdere orkesten waren geëngageerd: The Dutch Swing College Band, The Diamonds, The Beale Street Seven en vier huisorkesten van de H.J.C. 'Met spandoeken en versierselen werd de sfeer opgeroepen van de Mississippi-schepen', zo lezen we in de Nieuwe Haarlemsche Courant. De boot voer via het Spaarne naar Amsterdam en was rond het middernachtelijk uur terug in het Haarlemse water de Mooie Nel. Daar werd het anker uitgegooid en zetten de feestgangers met 'jam-sessions' het feest nog enkele uren voort.

Kennelijk tot groot genoegen van alle aanwezigen, want op 17 juli **1965** werd de Riverboat Cruise andermaal van stal gehaald. Deze keer om het derde lustrium van de club luister bij te zetten. Er stonden dat jaar zelfs drie boottochten op het programma. De eerste 'canal-parade' begon om 19.30 uur. Een rondvaartboot met aan boord de Midgetown Jazz Band maakte een rondje van een uur door Haarlem. Na terugkomst nam een aantal dixielandorkestjes uit de Amsterdamse jazzclub De Blokhut het stokje over en werd de route nogmaals gevaren. Om 22.00 uur 's avonds lag de dubbeldekssalonboot 'Haarlem' klaar om leden en genodigden op de tweede Riverboat Cruise mee te nemen. Die cruise voer met de Dixie Disciples, het Jazz Gimmick Kwartet, The Wanderers en een groep van zangeres Henny Vonk met onder anderen drummer Eric Ineke, via het Penningsveer naar Spaarndam en weer terug.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

Een beeld van de 'canal-parade' van 17 juli 1965.
(Foto: Noord-Hollands Archief, Fotopersbureau De Boer)

In **1969** werd voor de derde keer gevaren. De club bestond inmiddels twintig jaar en de Riverboat Cruise stond voor 20 september op de agenda. Weer was een mix van oude stijl-musici en modernisten opgestapt voor een tocht over het Noordzeekanaal en op de Mooie Nel, waaronder The Midgetown Jazzband, The Green River Jazz Band en het Ferdinand Povel Quartet. Om 16.00 uur werden de trossen losgegooid. De hele jubileumviering, waarvan de boottocht een onderdeel was, werd door een ploeg van de NCRV gefilmd. Op 17 oktober 1969 werd de reportage op Nederland 2 uitgezonden. Het was een mooi feest, zo bleek, maar financieel was het - vergeeft u ons de woordspeling - op een schip van bijleggen uitgedraaid.

Niettemin werd de jubileumtraditie bij het 25-jarig bestaan voortgezet en stond de Riverboat Cruise in **1974** andermaal op het programma. Op 21 september lag het motorschip Kasteel Staverden rond 16.00 uur op de feestvierders te wachten voor een tien uur durende boottocht. Maar liefst elf orkesten waren deze keer geëngageerd. Onder meer de Diamond Five, de Dixie Disciples, de Roaring Seven, Martin Haak, Fred Leeflang met het Peter ten Have Trio waren aan boord.

Ook bij het dertigjarig jubileum werd weer een boot gehuurd. Die maakte een tocht op 22 september **1979**. Deze trip was aangekondigd als een dixieland-boottocht. De oude stijl maakte een groot deel van de programmering uit, maar Harvey Kaiser en het Swinging Organ Sounds Trio van Herbert Noord voeren ook mee, evenals de Haarlemse saxofonist Fred Leeflang en zijn kwartet. (HvE)

[...meer foto's op de volgende pagina's](#)

Een beeld van de Riverboat Cruise 1965. We weten alleen wie de drummer is. De Haarlemse pianist Hans Keune - hij had van 1970 tot en met 1978 aan het Spaarne zijn eigen jazzcafé At the Jazzcorner - herkent Tjalling Hogerhuis: "De beste drummer van de Lange Veerstraat. Een geweldige man!"

De Riverboat Cruise 1965 startte om 22.00 uur. Er werd na terugkomst voor anker gegaan en nog gefeest tot in de kleine uurtjes. (Foto's: Noord-Hollands Archief, Fotopersbureau De Boer)

De Riverboat Cruise 1969 in het Spaarne op punt van vertrekken.

Het feest is begonnen!
(Foto's: Noord-Hollands Archief, Fotopersbureau De Boer)

'TUSSENFIGUUR VAN HET TWEDE OF DERDE PLAN'

Saxofonist Don Byas trad in de jaren vijftig tweemaal op in de Haarlemse Jazzclub (HJC) en werd bij die gelegenheid tot erelid van de vereniging benoemd. Dat was voor HJC-oprichter Han Baas geen reden om Byas in een recensie van diens nachtconcert, 4 juli 1964 in het Haarlemse Rembrandt theater, omzichtig te behandelen, integendeel...

In het stuk, dat twee dagen later in de Nieuwe Haarlemsche Courant verscheen, laat hij zich uiterst kritisch uit over de Amerikaan. Die mag niet tot de modernisten worden gerekend, meent Baas: "Deels omdat hij daarvoor het talent mist en deels omdat hij er de voorkeur aan gaf zich in Europa (in hoofdzaak Parijs) te vestigen, waardoor hij het directe contact met z'n jazzbroeders moest ontberen. Byas' stijl is normaal geëvolueerd, maar hij staat ondanks zijn snelle notenreeksen in wezen nog altijd dichterbij Coleman Hawkins dan bij Benny Golson, hoewel de invloed van beiden duidelijk merkbaar was." In de ogen van Baas manifesteerde Byas zich als een man van de tweede garnituur: "Hij liet zich meer dan eens verleiden tot een oppervlakkig vertoon van technische vaardigheid zonder diepgang. Het gebeurde zelfs, zoals in 'Don't blame me', dat hij uit het schema was geraakt en hij moest wachten op een duidelijke aanwijzing van pianist Pim Jacobs om de draad weer op te vatten. Veelal werden dergelijke tekortkomingen gecamoufleerd door het showelement, dat Byas als 'stersolist' regelmatig toepaste. Tot die show behoorden zijn lange coda's, die niet altijd origineel of muzikaal logisch waren. Daarin speelde hij opvallend leentje-buur bij Messengers-saxofonist Wayne Shorter. Byas' authenticiteit en vakmanschap kwamen nog het beste tot uiting in langzame ballades. Hij bedient zich veelvuldig van chromatisch afdalende drieklanken en andere étude-fraseringen, die op de duur vervelend worden en alleen maar dienen om zijn inspiratieloze momenten te overbruggen. Hier was sprake van redelijk vakmanschap bij een tussenfiguur van het tweede of derde plan. Een compliment verdienen zijn begeleiders Pim Jacobs, piano, Ruud Jacobs, bas en John Engels, drums. Met muzikaal begrip en kennis van zaken wisten zij Byas steeds slagvaardig te pousseren. Daarbij zorgden zij voor een welkome solistische afwisseling." (HvE)

Don Byas op 4 juli 1964 tijdens een nachtconcert in het Haarlemse Rembrandt theater. De drummer is John Engels. (Foto's: Noord-Hollands Archief, Fotopersbureau De Boer)

VARIA

Ruud Bergamin geeft jazzworkshop in zomers Normandië (Frankrijk)

Ook dit jaar geeft de Rotterdamse saxofonist en Jazzflits-medewerker Ruud Bergamin een zomerse jazzworkshop in Normandië. Van 19 tot en met 26 augustus gaat hij met de deelnemers jazzstukken instuderen en geeft hij allerlei improvisatietips. De week wordt afgesloten met een concert in het plaatselijke kerkje. Een drummer en bassist hebben zich al aangemeld maar er is nog plaats voor andere jazzliefhebbers, zowel beginnende als gevorderde spelers. Er doen maximaal twaalf musici mee. De deelnemers ontvangen ruim van tevoren de arrangementen met luistervoorbeelden, zodat eenieder goed beslagen ten ijs kan komen. Tijdens de week is er volop gelegenheid om de solo's verder te ontwikkelen.

Info: <http://veenjazzexpressions.nl/>

Netwerkevenement

InJazz van 21 tot en met 23 juni 2023

InJazz – het netwerkevenement voor jazzprofessionals - vindt dit jaar plaats van 21 tot en met 23 juni en start net als in 2022 met een gratis concertavond in het Bimhuis in Amsterdam. Vervolgens verplaatst het evenement zich naar Rotterdam. Daar is inJazz als vanouds het startpunt van het festival North Sea Round Town, dat de stad in de twee weken voorafgaand aan North Sea Jazz vult met muziek en jazzgerelateerde activiteiten. Artiesten werkzaam in Nederland kunnen zich tot 1 maart aanmelden voor een optreden tijdens inJazz. Een professionele selectiecommissie beoordeelt alle inzendingen. Tijdens inJazz wordt de winnaar van de Boy Edgarprijs 2023 bekendgemaakt.

Finale Keep an Eye

The Records op 26 januari

Op donderdag 26 januari presenteren de drie winnaars van Keep an Eye The Records 2022 hun nieuwe albums in het Bimhuis in Amsterdam (20.00 uur, gratis entree). Ambergris presenteert Bellissima' (Zenez Records), Nefertiti het album 'Live in Paris' (Zenez Records/Berthold Records) en Önder hun album 'Vol. 2' (Zenez Records). Eerder die dag worden uit zeven finalisten door een vakjury drie winnaars gekozen die in 2023 voor 10.000 euro een cd mogen maken. De winnaars worden 's avonds bekendgemaakt. De avond wordt gepresenteerd door Andrew Makkinga.

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

1 januari 2023

De Deense violiste Line Kruse staat in de Jazz Media Chart met haar album 'Bånd'. (Foto: Lis Kasper)

Cim Meyer, Jazz Special (Denmark)

LINE KRUSE

Bånd (Continuo Jazz)

Tony Dudley-Evans, LondonJazz News (UK)

XHOSA COLE

Ibeji (Stoney Lane Records)

Patrik Sandberg, Jazz (Sweden)

ANDERS JORMIN

Pasado En Claro (ECM)

Lars Mossefinn, Dag og tid (Norway)

CARL PETTER OPSAHL

Kyrkja (Visions and Dreams)

Matthieu Jouan, Citizenjazz.com (France)

DANIEL CASIMIR/SILKE EBERHARD/GERHARD GSCHLÖSSL

Bootleg (Eigen Beheer)

Axel Stinshoff, Jazz Thing (Germany)

BILL FRISELL

Four (Blue Note)

Luca Vitali, Giornale della Musica (Italy)

MALI OBOMSAWIN

Sweet Tooth (Out Of Your Head Records)

Yves Tassin, JazzMania (Belgium)

VARIOUS ARTISTS

Here It Is: A Tribute To Leonard Cohen (Blue Note)

Jos Demol, Jazzhalo.be (Belgium)

GERAUD PORTAL 4TET

Zinneke (Out Note Records)

Christof Thurnherr, Jazz'n'More (Switzerland)

TAKUYA KURODA

Midnight Crisp (First Word Records)

Kaspars Zavileiskis, Jazzin.lv (Latvia)

FUNCOOLIO

Funcoolio, Vol. 2 (Funcoolio Records)

JAZZWEEK TOP DRIE

16 januari 2023

- 1 Emmet Cohen**
Uptown In Orbit
(Mack Avenue)
- 2 Samara Joy**
Linger Awhile
(Verve)
- 3 Houston Person**
Reminiscing At Rudy's
(HighNote)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Sjoerd van Aelst, Tom Beetz, Ruud Bergamin, Erik Carrette, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Erik Ineke, Hans Invernizzi, Serge Julien, Peter J. Korten, Jaap Lampe, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Bart Noorman, Gijs Ornée, Lo Reizevoort en Jeroen de Valk. **Fotografie:** Tom Beetz, Joke Schot. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

EUROPE JAZZ MEDIA CHART (VERVOLG)

Jacek Brun, Jazz-fun.de (Germany)
BÉLA MEINBERG TRIO
 Akkolo (Fattoria Musica Records)
 Madli-Liis Parts, Muusika (Estonia)
SUN-MI HONG
 Third Page: Resonance (Edition Records)
 Paweł Brodowski, Jazz Forum (Poland)
MIŁOŚĆ & LESTER BOWIE
 Live In Gdynia (AC Records)
 Mike Flynn, Jazzwise (UK)
JASON REBELLO & TIM GARLAND
 Life To Life (Whirlwind Recordings)
 Jan Granlie, Salt-peanuts.eu (Pan-Scandinavian)
AVRAM FEFER QUARTET
 Juba Lee (Clean Feed)
 Viktor Bensusan, Jazzdergisi.com (Turkey)
KEITH JARRETT
 Bordeaux Concert (ECM)
 Dick Hovenga, Written in Music (Netherlands)
LET SPIN
 Thick As Thieves (Efp Records)

De Europe Jazz Media Chart geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door de Europe Jazz Media Group.

VARIA

Concertzender vernieuwt jazzprogrammering

Aan de jazzprogrammering van de Concertzender zijn twee nieuwe jazzprogramma's toegevoegd. Allereerst vanaf 7 januari Co Live!, dat eerder bij de NPO op het programma stond. Het is elke zaterdagavond om 21.00 uur. En verder Past-Present-Future. "P-P-F is een drieluik: muziek uit drie verschillende bronnen en tijden. Muziek waarvan ik hoop dat die in de toekomst een rol gaat spelen in ons muzikale welzijn", aldus programmamaker Jaap van de Klomp. P-P-F komt in de plaats van zijn programma Concertzender Live. De Concertzender heeft elke zaterdag een ruim aanbod aan alle mogelijke jazzgenres. De programma's gaan van ragtime tot crossovers. De makers zijn jazzmusici, muzikwetenschappers, journalisten en andere kenners. Sem de Jongh, directeur van de Concertzender: "Jazz is één van de kurken waar de Concertzender op drijft. Het is soms kwetsbare, en vaak verrassende muziek die deel uitmaakt van de Nederlandse podiumpraktijk. Jazz zal zich altijd blijven vernieuwen, en dat verdient een vaste plek op de radio."

OPROEP

CHARLIE CALMEYN – Voor een artikel is onze medewerker Erik Carrette op zoek naar informatie over bigbandleider Charlie Calmeyn. Hij maakte in november 1943 in Brussel een plaat met in zijn orkest muzikanten die later naam maakten: Janot Morales, Herman Sandy, Jean Blaton en Henri Segers (die later zelf ook bigbandleider werd). Toots Thielemans speelde eveneens mee. Calmeyn werd geboren in Brussel in 1920. In 1980 werd met de Brussels Big Band onder zijn leiding een elpee uitgebracht op Vogue: 'Duizend En Één Noten Uit Brussel'. Was dit naar aanleiding van het evenement '1000 Jaar Brussel'? Was de Vlaamse provincie Brabant, toen nog unitair, daarbij betrokken? Sinds 1980 lijkt Calmeyn van de aardbol verdwenen. Wie weet meer: waar en wanneer is Calmeyn overleden? Kunt u ons helpen? Dat zou mooi zijn. We ontvangen graag uw informatie via jazzflits@gmail.com.